

Βασικές απαιτήσεις της σίκαλης σε λίπανση

Автор(и): Георги Костов, Аграрен университет, Пловдив

Дата: 26.08.2024 Брой: 8/2024

Η ιστορία της σίκαλης χρονολογείται από αιώνες. Σύμφωνα με στοιχεία της FAOSTAT, η μέση απόδοση σίκαλης για το 2022 παγκοσμίως είναι 3272,3 kg/ha, και η παραγόμενη ποσότητα είναι 13.143.054,91 τόνοι. Με την ευρεία εφαρμοσιμότητά της, η σίκαλη έχει γίνει αναπόσπαστο μέρος της ανθρώπινης ζωής. Το παρόν άρθρο εξετάζει τις κύριες απαιτήσεις της σίκαλης όσον αφορά την λίπανση και περιγράφει συνοπτικά την ουσία αυτής της πολύτιμης καλλιέργειας.

Η σίκαλη (*Secale cereale* L., 1753) είναι μια από τις πιο σημαντικές δημητριακές καλλιέργειες. Είναι ένα ευρέως διαδεδομένο αγροτικό φυτό, που καλλιεργείται ως σιτηρά, ζωοτροφή και καλλιέργεια κάλυψης. Είναι γνωστό ότι αναφέρθηκε για πρώτη φορά ως καλλιεργούμενο φυτό από τον Πλίνιο (1ος αιώνας π.Χ.).

Η σίκαλη έχει εξαιρετικά ευρεία γκάμα χρήσεων. Ο κόκκος χρησιμοποιείται για την παρασκευή ψωμιού, το οποίο είναι χαρακτηριστικά πιο σκούρο, αρωματικό και διαιτητικό. Σύμφωνα με ερευνητές, οι κόκκοι περιέχουν απαραίτητα αμινοξέα και βιταμίνες των ομάδων Α, Β και Ε. Το άχυρο της σίκαλης χρησιμοποιείται για την παραγωγή κυτταρίνης, ως στρωσίδια για τα ζώα της φάρμας κ.λπ. Μερικές ποικιλίες που έχουν καταχωρηθεί στη χώρα μας είναι οι *Picasso*, *Bul Millennium*, *Elect*.

Η σίκαλη είναι συγκριτικά λιγότερο απαιτητική όσον αφορά την αντίδραση του εδάφους (pH) και αναπτύσσεται καλά σε όξινα εδάφη (pH < 7). Έχει διαπιστωθεί ότι το ριζικό της σύστημα έχει την ικανότητα να απορροφά τις πιο δυσδιάλυτες φωσφορικές ενώσεις από τα λιπάσματα και το έδαφος. Η πρώιμη ανοιξιάτικη ενισχυτική λίπανση με αζωτούχα λιπάσματα είναι εξαιρετικά σημαντική για αυτή την καλλιέργεια.

Η σίκαλη απορροφά τις μεγαλύτερες ποσότητες αζώτου, φωσφόρου και καλίου κατά τα στάδια του θάμνισης και της επιμήκυνσης του στελέχους. Ο Καθ. Δρ. Στέφανος Γκόρμπανοβ και συν. (2005) αναφέρουν ότι, σύμφωνα με δεδομένα από δοκιμές λίπανσης στο χωράφι, μέχρι το τέλος του θάμνισης απορροφάται περίπου το 1/3 του αζώτου και το 1/4 του φωσφόρου και του καλίου, ενώ οι υπόλοιπες ποσότητες απορροφώνται κυρίως μέχρι το τέλος της ανθοφορίας.

Τα αζωτούχα λιπάσματα πρέπει να εφαρμόζονται με προσοχή, δεδομένου του γεγονότος ότι η υψηλή αζωτούχος λίπανση οδηγεί σε ξάπλωμα των καλλιεργειών. Τα φωσφορικά λιπάσματα δεν εφαρμόζονται όταν ο διαθέσιμος φώσφορος στο έδαφος υπερβαίνει τα 20 mg, και τα καλιούχα λιπάσματα – όταν το διαθέσιμο κάλιο υπερβαίνει τα 30-35 mg. Σύμφωνα με τον Andres (2015), η κατάλληλη λίπανση με φώσφορο, κάλιο και μαγνήσιο πριν από τη σπορά ενισχύει την αρχική ανάπτυξη, σταθεροποιεί το στέλεχος και προστατεύει την καλλιέργεια από το χειμερινό ψόφο. Όταν τα εδάφη είναι κατάλληλα, η εφαρμογή λιπασμάτων με μικροστοιχεία δεν είναι απαραίτητη.

Για το σχηματισμό 100 kg κόκκων και, φυσικά, της αντίστοιχης ποσότητας υπεδάφιας βιομάζας, η σίκαλη εξάγει από το έδαφος μεταξύ 2,5 και 3 kg αζώτου, περίπου 1,4-1,5 kg φωσφόρου και 2,5-3 kg καλίου.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να τονίσω ότι η σίκαλη είναι ένα σημαντικό πολύτιμο φυτό από την οικογένεια *Poaceae* (Αγρωστώδη). Με κατάλληλη λίπανση και την παροχή καλών συνθηκών, η σίκαλη έχει τη δυνατότητα να γίνει μια εξαιρετικά υψηλής απόδοσης καλλιέργεια σε κάθε αγρόκτημα.

Βιβλιογραφικές Αναφορές:

1. Γκόρμπανοβ, Σ. και συν. (2005). Αγροχημεία. Σόφια, Εκδόσεις «Διόνυσ», σσ. 391-392. ISBN 954-8496-50-X
2. Ιωαννίδου, Ρ. και συν. (2019). Φυτική Παραγωγή. Πλόβντιβ, Ακαδημαϊκές Εκδόσεις του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, σσ. 40-42. ISBN 978-954-517-277-9.
3. Στογιάννοβα, Β. (2014). Ινστιτούτο Γεωργίας – Κάρνομπат. *Τεχνολογικές απαιτήσεις καλλιέργειας σίκαλης*. Διαθέσιμο από:

<http://www.iz-karnobat.com/wp-content/uploads/2015/03/1->

[%D0%92%D0%B5%D1%81%D0%B5%D0%BB%D0%B8%D0%BD%D0%B0-](#)

[%D0%A1%D1%82%D0%BE%D1%8F%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B0.pdf](#)